

ZŠ sv. Jana Nepomuckého v Ugandě se ubírá správným směrem

V Katolickém týdeníku jsme vás informovali o otevření nové základní školy v Ugandě, kterou postavila díky dárcům z celé České republiky Arcidiecézní charita Praha. Škola má za sebou první měsíc svého fungování. Odpovídající prostory, školní pomůcky, knihovna a kuchyně jsou pro školu důležité. Dobrá škola však potřebuje víc. Především schopného ředitele. Panu JULIU OKIROROVÍ je třicet šest let, má pět dětí a pochází ze severovýchodní Ugandy z kmene Ateso. Do střední části země k jezeru Viktorie, kde se nachází také ZŠ sv. Jana Nepomuckého, se přestěhoval kvůli práci před čtrnácti lety. Šest let působil jako zástupce ředitele na vesnické základní škole. Koncem minulého roku zvítězil ve výběrovém řízení na ředitele základní školy sv. Jana Nepomuckého, která byla otevřena 1. února letošního roku.

Co jste vystudoval a kde jste pracoval?
Po střední škole jsem nastoupil na pedagogickou přípravu ve městě Soroti, v oblasti, odkud pocházím. Po jejím ukončení jsem začal pracovat jako učitel na základní škole. V roce 2001 jsem absolvoval dvouleté pedagogické studium na Univerzitě Kyambogo v našem hlavním městě Kampale, kde jsem se specializoval na vzdělávání dětí se speciálními potřebami. Naučil jsem se například Braillovo písmo či znakovou řeč. Poté jsem nastoupil jako učitel na základní školu ve vesnici Naggalama v okrese Mukono, kde jsem se stal po několika letech zástupcem ředitele. Jednalo se o dobrou katolickou školu dotovanou státem. Škola měla elektrinu, vlastní studnu a byla u hlavní cesty. Velkým problémem ale bylo množství studentů. Patnáct učitelů muselo zvládnout přes osm set žáků, což je skutečně velký nepoměr. Vedle vyučování společenských věd a zastupování ředitele jsem také docházel na různé semináře zaměřené například na řízení školy, finanční management, bezpečnost na školách a podobně. Ve škole sv. Jana Nepomuckého jsem společně s ostatními učiteli absolvoval týdenní seminář, který pořádala Arcidiecézní charita Praha a který se týkal nových učebních tematických osnov, jež kladou velký důraz na to, aby vyučovaná látka byla pro děti srozumitelná a aby je bavila. Na semináři jsme se mimo jiné naučili, jaké metody používat při vyučování či jak vyrábět učební pomůcky z místních materiálů, a byly nám také doporučeny další knihy a učebnice.

Julius Okiror při vyučování.

sledky děti školu absolvují. Mnoho dětí také ukončí základní školu předčasně. Většinou proto, že jejich rodiče nemají na nejrůznější poplatky, které od nich škola, ať již státní či soukromá, vyžaduje. Ve většině škol také chybí základní vybavení, učebnice a personál. Třídy bývají přeplněné a žáci se v nich mnoho nenaučí.

Jaký je rozdíl mezi školami na vesnici a ve městě?

Rozdíl je velký. Kvalita škol na vesnici je mnohem horší než ve městech. Vesnické školy jsou vládou zanedbávány, nejsou zkrátka tak důležité jako ty ve městě. Navíc lidé na vesnici si příliš neuvědomují důležitost a přínos vzdělávání. Pokud je například třeba sklídit úrodu, do školy se nejde. Některé děti z vesnických škol nejsou schopné v posledním ročníku základní školy ani pořádně psát a číst ve svém rodném jazyce, natožpak v angličtině. Podle ugandských osnov se v angličtině vyučuje od čtvrté třídy základní školy. Školy ve městech však používají angličtinu už od první třídy nebo

ještě ve školce. Nicméně jsem zastáncem výuky v lugandě, mateřském jazyce většiny obyvatel střední Ugandy. Děti, které se učí ve svém rodném jazyce, lépe pochopí vyučovanou látku, naučí se rychleji číst i psát. Na angličtinu pak mohou pomalu přecházet od třetí třídy.

Proč jste se rozhodl kandidovat na ředitele ZŠ sv. Jana Nepomuckého?

Chtěl jsem udělat dobrou věc. Slyšel jsem, že se připravuje výběrové řízení, bavit jsem se o tom s mnoha lidmi. Zajímalo mě, jak se bude pracovat s lidmi z České republiky, a jsem šťastný, že mohou být u toho, jak se tato nová škola rozjíždí a buduje díky darům z České republiky. Pracuje se mi tu velmi dobře právě kvůli lidem z Arcidiecézní charity Praha. Je tu veškeré vybavení, dobrý kolektiv a vše se ubírá správným směrem.

Má naše škola nějakou výhodu oproti ostatním školám v okolí?

Již teď má škola sv. Jana Nepomuckého několik výhod oproti

ostatním. Díky tomu, že jsou děti placené z programu Adopce na dálku, jsou pravidelné příjmy školy zajištěny. Škola tak může v klidu fungovat a rozvíjet se. Další výhodou je pravidelná strava. Děti dostávají k snídani sladkou kukuřičnou kaši a k obědu posho s fazolemi. To je mnohem více než v jiných školách v okolí. Děti jsou najezené a mohou se lépe soustředit na vyučování. Velkou výhodou vidím také v počtu dětí na jednu třídu. V současnosti je to kolem čtyřiceti dětí, což je pro efektivní vyučování tak akorát. Na jiných školách není neobvyklé mít ve třídě na jednoho učitele i přes sto dětí.

Co je ve škole ještě třeba dobudovat?

V současnosti je hotova první a téměř i druhá fáze stavby. Dodělává se studna. V polovině tohoto roku se začnou stavět další třídy a ubytovny pro učitele. Takže ještě nějakou chvíli potrvá, než bude škola kompletní. Škola zatím chybí zapojení elektriny. Těšíme se také na vlastní hřiště na fotbal a košíkovou

pro starší děti a prolézačky a houpačky pro menší děti. Doufáme též v širší vybavení naší knihovny. Chtěli bychom dosáhnout toho, aby každé z dětí mělo vlastní učebnice.

Co se přihodilo ve škole od jejího otevření zajímavého?

Pro mě osobně to bylo samotné otevření školy. Když přišli všichni noví žáci po dvouměsíčních prázdninách se svými rodiči a přihlašovali se do jednotlivých tříd. Jako ředitel školy jsem byl na tento první školní den zvědavý a myslím si, že se velmi podařilo. Tady na venkově to není zdaleka pravidlem. Děti přicházejí do školy s velkým, i několikadenním, zpožděním a rodiče o jejich vzdělání většinou nemají zájem. V případě naší školy se projevila velká snaha rodičů zapojit své dítě co nejdříve a nejlépe. To je dobrý začátek naší práce.

Vzpomínáte si na nějaký příběh dítěte z naší školy, který vás zaujal?

Vzpomínám si na jednu dívku ze třetí třídy, Shakiru Nakayo. Hned první den se jí udělalo hodně špatně. Museli jsme rychle sehnat její rodiče, což se nám podařilo díky telefonu jejich souseda. Pro dívku si přijel otec a odvezl ji do česko-ugandské nemocnice sv. Karla Lwagy v Buikwe. Ukázalo se, že měla těžkou malárii, která by pro ni mohla být i smrtelná. Ještě štěstí, že

Foto: archiv ADCH Praha

**Dostavbu a vybavení
ZŠ sv. Jana
Nepomuckého
v Ugandě můžete
podpořit
i finančním darem
na účet 749011/0100,
variabilní symbol
20950.**

jsme to zjistili včas. Shakira je dnes už zpět ve škole a vesele si hraje s ostatními dětmi. Mnoho dětí na venkově na malárii umírá, protože jejich rodiče odkládají návštěvu nemocnice, a s řádnou léčbou se tak začíná mnohdy až příliš pozdě. Díky tomu, že mají v naší škole sponzorované děti zajištěnou zdravotní péči, se našetří můžeme vyhnout zbytečným úmrtím a zdravotním komplikacím.

Co byste vzkázal lidem v České republice, kteří přispívají třeba i na školu sv. Jana Nepomuckého?

Především bych chtěl velmi poděkovat za vaši štedrost a lásku, s jakou pomáháte nejenom našim dětem, ale také všem lidem zapojeným do této školy, dělníkům i celé komunitě. Díky vaší pomoci dostávají děti jedinečnou šanci získat kvalitní vzdělání, které je pro jejich další život velmi důležité. Prosím o zachování vaší přízně a pomoci pro tyto naše děti, aby se mohly podle našeho školního motta „učit společně pro šťastnější budoucnost“.

Ondřej Suchánek
a Kateřina Karásková,
Arcidiecézní charita Praha,
adopce@charita-adopce.cz

Tereza Gvoždiáková,
spolupracovnice Diecézní charity
České Budějovice

1 + 1 se nemusí vždy rovnat 2

(Dokončení ze str. 2)

Pomoc dobrovolníků se promítá do mnoha úrovní – má nesmírně pozitivní účinek nejen na děti z klientských rodin, ale také na samotnou spolupráci Poradny Eva s rodinami, které tak mají v sociální pracovnice poradny větší důvěru.

V současné době je do programu ŠANCE VŠEM zapojeno třicet dobrovolníků, z toho jede-

náct se jich setkává s dětmi individuálně. Vypůjčíme-li si ekonomický slovník, poptávka stále převyšuje nabídku: dětí z klientských rodin, které mají o setkávání zájem, je stále víc než dobrovolníků. To je dobrá zpráva – znamená to, že Dobrovolnické centrum a Poradna Eva vytvořily program, jenž funguje.

Aktuálním úkolem je nyní najít nové dobrovolníky, lidi ochotné věnovat dvě až tři hodiny týdně

těmto dětem. **Nechcete to zkusit?** Nezávaznou schůzku v Dobrovolnickém centru si můžete domluvit buď telefonicky na tel. č.: 731 604 163, nebo e-mailem na adrese dobrovolnici@charitac.cz, popřípadě rovnou osobně na adrese Kanovnická 11 v Českých Budějovicích.